

voor ik den kijker had genomen, ging 't al in vollen ren door dik en dun, en 't laatste wat ik van haar zag, was de witte spiegel. Later hebben we nog meer reeën gezien op de Kammerforst, waar ze beter »gehegt« en »gepflagt« schijnen te worden, ten minste, daar bleken ze niet zoo schuw te zijn. Wilde zwijnen hebben we jammer genoeg, niet waargenomen, hoewel we talrijke hooge jachtzetels beklommen, om ruimer uitzicht te erlangen. Alleen, toen ik 'n week later naar Holland terugkeerde, lag er een geschoten exemplaar te Bingerbrück aan 't station. Enfin, dat staat dan voor later op 't program.

Toch zou ons nog 'n mooie ontmoeting beschoren zijn, waarop ik wèl gehoopt had, maar waarvan ik toch al lichtvaardiglijk afstand had gedaan, omdat de kansen niet zoo heel groot waren. Aan een stroompje, welks naam ik niet kon te weten komen, en dat zeer weinig bekend scheen te zijn, hoorde ik 'n geluid als van 'n winterkoninkje, maar aanmerkelijk zachter. 'k Dacht eerst, dat Klein Jantje binnensmonds zong, maar weldra bleek, dat ik met den typischen vertegenwoordiger der Duitsche en Engelsche bergstroompjes, den Waterspreeuw, te doen had, een vogel, die bij ons maar een of twee keer is waargenomen, doch die ginds niet zeldzaam is. Op een rotsblok, midden in 't bruisende, schuimende water zat de vogel, precies een grootfolio-uitgave van den winterkoning op 't plastron na, dat hij voor de borst draagt, alsof hij een feestredenaar voorstelde. Maar voor de rest is hij een winterkoninkje in 't groot, maakt precies dezelfde mooie bewegingen met kop en pooten als deze, zingt als deze, maar de stem is er een klein octaaf-uitgave van. 't Is eigenlijk wel zonderling. Klein Jantje heeft een stem als een grenadier, en zijn groote neef zingt negentig procent zachter. Je zou zeggen, 'n grap van moeder Natuur, waarmee zij de menschen waar-schuwt, niet te veel op analogien te vertrouwen.

Wel, 't deed me plezier met dezen vogel kennis te maken; 'n minuut of vijf kon ik waarnemen, hoe hij langs den rotsigen kant en op de natte steenblokken rondscharrelde, maar 't scheen nog te vroeg te zijn voor een nest, tenminste er waren voor mij geen tegnen aanwezig, om al aan bouwen te gelooven. Ook zag ik geen wijfje in de buurt.

Inmiddels was 't weer beginnen te sneeuwen. Dicht dwarrelden de donzen vlokken om ons heen, en steeds moeilijker werd de tocht over de ongebaande wegen.

Nu werd 't toch ook den vogels wat al te bar; geen geluid klonk ons meer tegemoet. Alleen 'n enkele kraai roeide onder heesch gekras boven de witte winterwereld, als een echte bode van sneeuw en ijs, niet veel vertrouwen schenkend op den goeden tijd, dien we tegemoet gingen.

Maar als je dan even later onder de hooge pijnboomen, waar de sneeuwstorm niet door-drong, de eekhoorns zag vechten om een wijfje, den bonten specht bij zijn nestkastje zag scharrelen, waar gele katjes tusschen 't frissche groen bengelden, dan merkte je toch wel dat ze niet lang meer zouden duren, die koude Aprildagen in de bergen.

Wageningen, ult. Mei 1913.

A. B. WIGMAN.

·BUSSUMS LAGE LANDEN.

BUSSUM heeft niet veel laagland, maar de enkele landen, die laag liggen, hebben een rijke flora.

Eerstens de Meent. Deze is het best te bereiken door den Meerweg tot aan het eind toe af te loopen, langs het Doorgangshuis en het kleine vondertje over. Wanneer ge hier ook komt, altijd is 't er mooi. In het voorjaar fluiten de kievieten om uw ooren, in den zomer jubelen hoog in de lucht de grutto's. 's Morgens vroeg trekt langzaam een nevelsluier omhoog en spreidt 't bloemrijke land zich in de zonneglans badend voor u uit. Schoon is 't er ook, als een zware donkere onweerslucht

dreigend boven de landen hangt en de hooge witte brug (20)¹⁾ wit zich afteekent tegen de zwarte wolken. Over die brug gaat een pad naar de Naardermeer — maar daarheen moogt ge eigenlijk

niet. Op de Meent groeien: Kruipwilg, Gagel, Els, Bramen, Lisch, Slangenwortel, Moeraskartelblad, Hondsviooltje, Waterviolier, Moerashertshooi, Gentiaan, Kruipend Walstroo, Waterspiraea, Poelruit, Valeriaan, Dotterbloem, Bitterzoet, Pinksterbloem, Trilgras, Marguerite, Grijsze muur. Ook groeien op een grasland bij de Renbaan (21) veel Harlekijnsorchissen.

Slaan we voor het vondertje rechts af, dan komen we op Laegjeskamp. Dit is wel het rijkste deel. Er groeien prachtige Koekoeksbloemen, waarbij we heel goed kunnen opmerken den invloed van den bodem: op drogen grond bestaan ze uit plantjes met een enkelvoudigen bloeistengel, op vochtigen vetten grond staan planten van 40 à 80 cM. hoog met een zeer sterk vertakte bloeistengel. We vinden er prachtige Ratelaars. Hoe mooi is die plant in al haar deelen en onderdeelen!

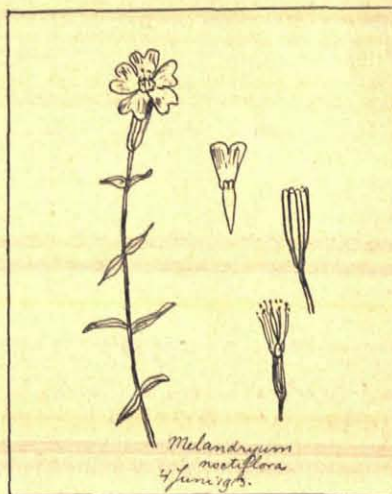
Er groeien talrijke orchissen: *Listera ovata* komt ieder jaar met een gering, en helaas geringer wordend aantal exemplaren op; *Platanthera bifolia* groeit er tegenwoordig niet meer, voor een paar jaar terug wel; tusschen de boschjes: *Epipactis latifolia*, in de nattere stukjes enkele *Epipactis palustris*; dan groeien er de drie soorten van Handekenskruid: *Orchis maculata*, *Orchis incarnata* en *Orchis latifolia*. Ook

groeit er: Wollegras, Engelsche distel, Waterklaver, *Pirola rotundifolia*, Moeraswederik, Egelboterbloem, Grootte boterbloem, Waterbezie, Vogelwikke, Hertsgespan, Akkerdistel, Koninginnekruid, Ondergedoken Moerasscherm, Torkruid, Oogentroost, Glidkruid, Moerasvergeetmijnietje, Waterradijs, Waterpunge, Watermunt, Moeraswalstroo.

Langs de lage kuststrook bij Zeezichtberg (19) groeien: Engelsch gras, Zeemelkruid, Zeedistel, Gewone *Silene*, Guichelheil en Pastinaak.

Eén lage streek is nu nog niet genoemd: het land tusschen Laegjeskamp en de spoorlijn naar Amsterdam. Men bereikt het langs de Fortlaan achter 't station. Er liggen voornamelijk kweekerijen. Er groeien nog: Kamperfoelie, *Prunus serotina*, Vuilboom, *Viburnum opulus*, *Batrachium divaricatum*, *Epilobium hirsutum*, *Utricularia vulgaris*. Ook vonden we er: Nachtkoekoeksbloem (*Melandryum noctiflorum*), een mooie vondst!

Op een wit bruggetje aan de spoorlijn, hebben we het gezicht op een bloeiende sleedoorn. Bussum, September 1913.

W. L. M. E. VAN LEEUWEN.

¹⁾ De cijfers verwijzen naar 't kaartje in »Bussums Hooge Landen.«